

THUIS IN DE IJMOND

NUMMER 2 | NAJAAR 2019

WOON

OP

MAAT

12

ZUIDELIJKE TAFERELEN
AAN DE
BRETAGNESTRAAT

THUIS IN UW WIJK

3

RUSTIG OUD WORDEN
IN NIEUWBOUW
DEBORA BAKELAAN

6

SCHOON SCHIP
AAN DE MAERELAAN

11

HURDERSPLATFORM
FIJNE OPSTEKER

VOORWOORD

Woonopmaat biedt niet alleen een huis, maar ook een thuis. Alle medewerkers van Woonopmaat staan hiervoor. We doen het samen en daarom rouleert het voorwoord onder de medewerkers. In deze editie is Karin Rijpma, medewerker servicebeheer, aan het woord.

GASTVRIJHEID OP NUMMER 1

Het liefst ga ik iedere zomer op vakantie naar de Griekse eilanden. Samen met mijn man geniet ik dan van het landschap, het warme weer én van de mensen. Want de gastvrijheid daar is echt overweldigend. Je wordt hartelijk, professioneel en relaxed bejegend. Op zulke vakanties realiseer ik me altijd hoe belangrijk het is anderen op hun gemak te stellen. Altijd, in je vrije tijd en op het werk! Ik probeer dan ook eenzelfde soort gastvrijheid aan de dag te leggen in mijn contacten met huurders. Laat dat nou goed passen bij de nieuwe koers van Woonopmaat: gastvrij zijn door persoonlijke aandacht, goed te luisteren en maatwerk te leveren. Zodat onze huurders zich echt gewaardeerd voelen.

Sinds 1995 werk ik bij Woonopmaat. Ik begon als nieuweling bij de afdeling

klachtenonderhoud en heb me daarna op meer afdelingen ingezet. Van het secretariaat, de huurincasso tot en met de afdeling verhuur. Op dit moment werk ik op de afdeling Servicebeheer, waar ik me onder andere buig over WMO-aanvragen van de gemeenten. Daarnaast heb ik veel contact met huurders en contractpartijen. Dat maakt mijn werk heel afwisselend. Geen dag is hetzelfde en ik weet nooit wat de dag mij brengt. Stressbestendigheid is in mijn huidige functie wel een pré, maar ik ga elke dag met veel plezier naar mijn werk. Om fit te blijven sport ik veel. Daar krijg ik positieve energie van. Maar mijn kleinzoon geeft me de meeste energie! Eerlijk gezegd vind ik dat joch het mooiste wat er bestaat.

Karin Rijpma
Medewerker Servicebeheer

Karin Rijpma

4

**SUPERBLIJ MET
DUURZAME WONING**

8

**GEZELLIGHEID EN AAN-
SPRAAK MAAKT HET ZO
PRETTIG HIER**

THUIS IN DE IJMOND

NUMMER 2 | NAJAAR 2019

INHOUD

- 2 Voorwoord
- 3 Rustig oud worden in nieuwbouw Debora Bakelaan
- 4 Superblij met duurzame woning
- 6 Schoon schip aan de Maerelaan
- 7 Kleine moeite, groot resultaat
- 8 Gezelligheid en aanspraak dat maak het zo prettig hier
- 10 Een willekeurige werkdag uit het leven van ...
- 11 Column Huurdersplatform
- 11 Tips in wonen
- 12 Zuidelijke taferelen in de Betagnestraat
- 14 Bewonerscommissie brengt leven in de brouwerij
- 15 Puzzel
- 16 Van koop- naar huurwoning

16

**VAN KOOP- NAAR
HUURWONING**

EVEN DOORZETTEN IN WISSELWONING, MAAR DAN ...

RUSTIG OUD WORDEN IN NIEUWBOUW DEBORA BAKELAAN

Het zal je gebeuren, ben je van een een-gezinswoning met zeven kamers naar een appartement in Heemskerk verhuisd, valt er na 3,5 jaar een brief op de mat met de mededeling dat je binnen twee jaar opnieuw twee keer moet verhuizen. Tenminste, als je op je oude woonlocatie wilt terugkeren. Het overkwam Sharif Rafiq en Gulalai Sarbeland, bewoners van de inmiddels gedemonteerde 'Rode flat' aan de Debora Bakelaan. "Het is wel even doorzetten, maar ik ben zó blij dat we straks eindelijk eens in een nieuw huis gaan wonen. Dat hadden we anders nooit kunnen bekostigen."

Het is alweer twintig jaar geleden dat Sharif en Gulalai vanwege de oorlog hun vaderland Afghanistan ontvluchtten. De voormalig ingenieur en burgemeester in

Noord-Afghanistan en de docente Engels werkten in Nederland als postbezorger en (vrijwillig) assistente op een basisschool, en bouwden hun leven met drie kinderen weer op. "De kinderen hebben inmiddels gestudeerd en zijn op één na uitgevlogen. Ons huis in Castricum werd te groot, vandaar de keuze voor het appartement aan de Debora Bakelaan."

Van oud naar nieuw!

Dat was niet Gulalai's eerste keuze. Omdat zij en haar man beiden ziek werden en samen nog slechts over een zeer bescheiden inkomen beschikten, werd het de verouderde flat in Heemskerk. "Ik ben wel twee maanden bezig geweest om de boel daar schoon te maken", zegt Gulalai lachend. "Ik houd van mooi en netjes, dus we hoefden er niet lang over na te denken

of we naar een nieuw appartement terug wilden keren. Eindelijk nieuwbouw, heerlijk!" Het echtpaar is goed te spreken over het traject dat aan de veranderingen vooraf ging. "Woonopmaat kwam bij iedereen persoonlijk langs, legde de keuzes voor en we kregen alle tijd. Wij zijn één van de acht bewoners van de Rode flat die volgend jaar terugkeren naar de nieuwbouw aan de Debora Bakelaan. De andere bewoners kozen ervoor om elders een permanente woning te betrekken en hoeven dus maar één keer te verhuizen. Wij wonen nu twee jaar in een wisselwoning aan de Jan Ligthartstraat, ook oud en vochtig, maar we hebben het ervoor over. Wij zijn allebei ziek, dan is het toch heerlijk om straks een nieuw schoon huis in een groene omgeving te betrekken waar we beiden rustig oud kunnen worden?!"

THUIS IN UW WONING

FAMILIE VAN DEN BOS

SUPERBLIJ MET DUURZAME WONING

Fotografie: Heleen Vink

NG

Alsof ze de hoofdprijs had gewonnen. Zo voelde het toen Angela van den Bos werd ingeloot voor een eengezinswoning aan de Heemskerkse Coornhertstraat.

Een 'groene woning' nog wel, nagelnieuw, met driedubbel glas, extreem goede isolatie, een zonneboiler en luchtfilters in huis. Plus tien zonnepanelen op het dak van de schuur. Vorig jaar februari verhuisde Angela met haar kinderen vanuit Wijk aan Zee naar de gloednieuwe duurzame woning.

"Van de voorkeurswijken die je als woningzoekende mag aangeven, stond deze wijk met stip bovenaan", zegt Angela op een bloedhete ochtend in juni. Hoewel Angela niet speciaal op zoek was naar een duurzame woning, is ze wel erg blij met de moderne voorzieningen. "Ik ben namelijk altijd wel bezig met het milieu; korter douchen, afval scheiden, zo min mogelijk voedsel weggooien, en een droger komt er bij mij niet in. Ik vind het heel belangrijk om het milieu te sparen, en met deze duurzame sociale huurwoning wordt dat me wel heel makkelijk gemaakt. Omdat ik aan huis werk, maak ik er ook nog 'ns optimaal gebruik van."

Deuren en ramen dicht!

De ramen en deuren zijn op deze enorm warme dag hermetisch gesloten. "Juist dan dichthouden!", zegt Angela. "Zo houd je de warmte buiten. Ondertussen zorgen de luchtfilters in huis voor verse lucht. In de winter geldt natuurlijk het omgekeerde: dan blijft de kou buiten. Nadeel is wel dat je nergens een kattenluikje kunt plaatsen, dan creëer je namelijk een isolatielek."

Heel spijtig vindt Angela het dat deze huizen voor verwarming en koken nog steeds afhankelijk zijn van gas. "Er is weliswaar een loze pijp aangelegd voor de elektradraden voor inductiekoken, maar die moeten bewoners zelf laten installeren. Een inductieoven is al duurder in aanschaf en dan moet ook de meterkast nog worden aangepast. Dat is best een kostenpost. En als je toch al transportkosten van gas voor de cv betaalt, stap je niet snel over op inductie. Ik vind het een gemiste kans van Woonopmaat, dat had nét het puntje op de i geweest. Hoewel ik superblij ben met deze woning, stoort me dat toch enigszins. Nu betalen we voor de huidige duurzame voorzieningen € 40,- per maand extra. Ik moet nog ervaren of het echt loont. Maar nogmaals: wij wonen hier top!"

Fotografie: Heleen Vink

LEO EN INEKE VAN DONGEN

“IK HEB EEN HEKEL AAN ROMMEL.”

In deze rubriek zetten wij ‘stille helden’ in het zonnetje. Mensen die het heel gewoon vinden om een helpende hand te bieden.

Als oud-IJmuidenaar Leo van Dongen een paar keer per week een wandelingetje maakt rond zijn woning aan de Maerelaan, pikt hij en passant allerlei zwerfafval op. Ook zijn vrouw Ineke verwijderd rondslingerende blikjes en troep op straat. Geruisloos ontdoen die twee, apart van elkaar, de gemeenschappelijke tuin en het plantsoen bij hun appartementencomplex van rommel. Maar eh, pas op, je moet er niet te veel over zeggen of achter zoeken. “We zijn niet heilig hoor. We doen het gewoon. Klaar!”

Toch is een pluim op zijn plaats. Want zonder mensen als Leo en Ineke zou de wereld er een stuk rommeliger uitzien.

Sinds zomer 2018 woont dit stel in het appartementencomplex dat in de luwte ligt van de Laurentiuskerk. Ze wonen hoog en vrij, kijken op hoge bomen en het leistenen dakje van de oude pastorie. Ieder uur horen zij de kerkklokken slaan.

Leo: “Gelovig ben ik niet, maar dat klokgelui heeft iets moois.” Ineke, instemmend: “We wonen hier heerlijk.”

Dat woongenot strekt zich verder uit dan hun woning. Want Leo en Ineke, 58 jaar getrouwd, genieten ook van de gemeenschappelijke tuin en het plantsoen bij het complex. Dat is misschien de reden dat zij niet alleen hun gezellige appartement kraakhelder houden, maar ook de openbare ruimte daaromheen.

Leo: “Ach, ik houd van proper. Dat heb ik mijn hele leven al. Ik moest van mijn vader en moeder elke zaterdag de plaats achter het huis schrobben. En later als timmerman werkte ik altijd netjes.

Als ik nu aan het opruimen ben, roept de buurman: ‘Bewegingstherapie?!’ Onzin. Ik heb een hekel aan rommel.”

Opgeruimd gemoed

Teveel eer voor hun strijd tegen zwerfafval vinden ze een beetje gênant. Leo bromt: “Dit interview is me nogal wat.”

Ineke: “Maar wie weet opent dit bij anderen hun ogen en volgen ze ons voorbeeld. Dat zou toch fijn zijn? Parken en straten zijn nu eenmaal mooier zonder rommel. Dat wil niet zeggen dat ik het anderen verwijt als zij niét opruimen. Ik heb geen zin om iemand de maat te nemen.”

Leo: “Veel mensen zien geen troep, al struikelen ze er bijna over. Of het interesseert hen niet. Hoe dan ook, ik denk wel dat er een kentering gaande is. Je merkt dat ‘t leeft en dat steeds meer mensen zich ergeren aan rommel. Denk maar aan de opruimacties op strand en scholen.”

COÖRDINATOR BUURTGEZINNEN.NL INGEBORGH OLIJ-FIRMA

EVEN OP ADEM KOMEN DOOR STEUNGEZIN

De stichting 'Buurtgezinnen.nl' ondersteunt ouders bij de opvoeding van hun kinderen. Bijzonder hieraan is dat een 'steungezin' zich vrijwillig inzet voor een 'vraaggezin'. Hun relatie is gebaseerd op vertrouwen. Vergelijk het met de hulp van een goeie buur.

Coördinator Ingeborgh Olij koppelt in Beverwijk en Heemskerk de vragende gezinnen aan de steunende gezinnen.

Ingeborgh: "De meeste verzoeken komen van ouders die overbelast dreigen te raken of die dat al zijn, bijvoorbeeld door een chronische ziekte of scheiding, en die niet kunnen terugvallen op familie of vrienden. Ze hebben behoefte aan één op één aandacht in een huiselijke sfeer. Als steungezin bereik je al snel met een kleine moeite een groot resultaat. Want dat anderen 'zomaar' iets voor je willen doen – met de kinderen huiswerk maken of even oppassen – betekent veel voor de ouders. Ze kunnen op adem komen en hun kinderen kunnen zich positief ontwikkelen." Ingeborgh ontwikkelde dankzij haar ervaring als maatschappelijk werker en haar intuïtieve vermogens een fijne neus voor

goede 'matches'. Zo verbond zij Yemane uit Eritrea met Nancy Ebbeling uit Beverwijk.

Alleenstaande moeder Yemane kreeg na een lang verblijf in een asielzoekerscentrum een woning van Woonopmaat toegewezen. Sinds drie maanden komt Nancy bij haar over de vloer. Regelmatig past zij op de bijna tweejarige Yaro. Nancy: "Yemane belt me wanneer zij bij de gemeente afspreekt of met de taalcoach, dus niet op vaste dagen zoals bij de meeste steungezinnen. Omdat ik me door mijn wisseldiensten bij Heliomare niet makkelijk kan vastleggen, schikte dit ons beiden het beste." Yemane: "Nancy en ik kenden elkaar niet, maar na de eerste ontmoeting waren we snel gewend. Yaro moest alleen de eerste keer huilen toen ik hem bij Nancy achterliet. Nu is hij dol op haar." Alsof hij dat even wil bewijzen, strekt de peuter breed lachend zijn armpjes uit naar Nancy.

Nancy: "Bij toeval zag ik een uitzending over Buurtgezinnen op RTV-Noord-Holland. Ik heb me meteen aangemeld. Zelf ben ik geen moeder, maar ik pas m'n

Ingeborgh Olij-Firma,
coördinator Buurtgezinnen.nl

hele leven al op. Nu mijn neven en nichtjes groot zijn, mis ik dat kleine grut om me heen. Mij gaat het goed, dus ondersteun ik graag een ander." Yemane: "Nancy helpt me ook met praktische dingen."

Nancy: "Formulieren invullen en regelingen, met Woonopmaat bijvoorbeeld. En onlangs zijn we nog samen naar de kinderboerderij geweest. We gaan snel weer iets leuks doen met z'n drietjes."

Meer info?

Zie: www.buurtgezinnen.nl

"MIJ GAAT HET GOED,
DUS ONDERSTEUN IK
GRAAG EEN ANDER."

BINNENKIJKEN BIJ WOONGROEP BURISBEEK

“GEZELLIGHEID EN AANSPRAAK DAT MAAKT HET ZO PRETTIG HIER”

“Iedere dinsdag drinken we koffie.”

Van links naar rechts: Hans Akkerman Leo de Boer, Jeanne Akkerman, Lia Kuulkers en Marion de Boer.

Woongroepen, bestaan die nog? Is dat nog wel van deze tijd? Of zijn ze juist heel modern?

In de bocht van de Jan Ligthartstraat en Zandhaver, een beetje van de weg af, maar helemaal onderdeel van woonwijk De Commandeurs, huist al dertig jaar woongroep Burisbeek. In de gezellige gemeenschappelijke huiskamer doen Marion en Leo de Boer, Lia Kuulkers en Hans en Jeanne Akkerman graag uit de doeken waarom zij het hier met z'n 26-en zo naar hun zin hebben. Ze zijn trots op hun complex, de weelderige tuin en op de huiselijke sfeer.

De term 'woongroep', zo vertellen de bewoners, roept steevast vragen op. De vooroordelen zijn legio.

Marion: "Mensen halen de gekste dingen in hun hoofd. Zo menen ze dat we strenge regels hanteren."

Hans Akkerman: "Of ze vragen: Zitten jullie in een commune? Runnen jullie soms een hotel? Vooral toen de balustrade volhing met die prachtige geraniums!" Daverend gelach als Leo de mooiste vraag vermeldt: "Zijn jullie lid van een sekte?"

Niet dus. Maar wat is het dan wél?

Jeanne, nuchter: "Het is gewoon een prettige manier van wonen."

Lia, die na het overlijden van haar man hier kwam wonen, knikt instemmend. "Ik wilde vanuit Landsmeer naar Heemskerk verhuizen, omdat ik dan dichterbij mijn ouders in Heemskerk was. Alleen wonen sprak me niet aan, dus meldde ik me aan via Woonopmaat. Meteen bij het eerste bezoek was ik verliefd op de locatie en de tuin." Jeanne en Hans, van oorsprong Amsterdammers, verhuisden vijf jaar geleden van de Heemskerkse Bonkenburgstraat naar Burisbeek. Hans: "Het appartement en de onderlinge gezelligheid stonden ons direct aan." Jeanne: "Nooit spijt gehad van onze verhuizing." Marion: "De omgang met elkaar, het sociale aspect is belangrijk." Leo: "Maar we leggen niets op, geen verplichtingen of regels. Geen flauwekul." Hans: "Iedere dinsdagochtend drinken we koffie en iedere donderdagavond gaan we kaarten of rummikuppen." Marion: "Stel: je wilt hier wonen, dan kom je eerst een paar keer op de koffie-ochtend om kennis te maken. Het bestuur –Henk Denneman, Paul van Deenen, Leo, Hans en ikzelf - beslist uiteindelijk. Het moet namelijk wel klikken."

Marions' moeder stond in 1989 aan de wieg van deze woongroep. Samen met andere 'pioniers' en steun van toenmalig wethouder Thea de Roos kwam Burisbeek

van de grond. Marion: "Een flinke klus. Zij ontwikkelden, samen met de architect en woningbouwvereniging De IJmond, de voorloper van Woonopmaat, de indeling van de woningen. Het was mijn moeders ideaal: in alle vrijheid samen met anderen een pand bewonen. Zelf groeide ik daarin mee. Zij woonde hier tot haar 98ste met veel plezier. En in 1999 kwam ik hier ook." Leo: "Ik ging mee! Bij mijn vrouw kreeg ik Burisbeek cadeau! Haha."

Geen zorg

Nieuwe bewoners moeten tussen de 55 tot 70 jaar zijn, zelfstandig (dus niet hulpbehoevend) en niet boven een bepaalde inkomensgrens uitkomen (dit zijn sociale huurwoningen), lid worden van de vereniging Burisbeek, én een beetje gemeenschapszin aan de dag leggen. Daar houden de eisen wel zo'n beetje mee op.

Leo: "We zorgen niet direct voor elkaar. Zo is het niet. Zo nodig komt de thuiszorg hier." Marion: "Natuurlijk houden we elkaar wel een beetje in de gaten."

Een beetje gezelligheid, een beetje aanspraak, een beetje op elkaar letten. Van alles een beetje, maar niets moet. De leden van de woongroep, zo blijkt wel tijdens het vrolijke gesprek, hebben vooral een hoop plezier en lol met elkaar. Misschien is dat wel het geheim van Burisbeek.

JOHN DE WEIJER

MUTATIEOPZICHTER

Fotografie: Heleen Vink

Tevreden klanten die ons werk waarderen. Dat is ons streven.

Om dat voor alle 9000 bewoners te bewerkstelligen is nog best een klus. Eentje waarvoor we graag tijd vrij maken. Door het mutatiewerk uit het takenpakket van de wijkbeheerders te trekken, en speciale mutatieopzichters aan te wijzen, ontstaat die benodigde tijd voor de bewoners. We spraken daarover met John de Weijer, een man met hart voor de woningen én hun bewoners.

LANGZAAMAAN
ONTVOUWT ZICH HET
TRIESTE VERHAAL
VAN DEZE INVALIDE EN
GEÏSOLEERDE BEWONER.

08.30

Aankomst op kantoor.
Check mail en planning aannemers, voorbereiding mutatiebezoeken

09.30

Eerste inspectie bij een bewoner die gaat verhuizen. Ik kom in een doorgerookte huiskamer die is voorzien van plavuizen. Ik geef hem de tip om met water en ammoniak de plafonds en wanden af te nemen en de plavuizen te verwijderen. Als hij meldt dat hierdoor de dekvloer wellicht beschadigd raakt, geef ik 'wisselgeld' met de toezegging dat wij dat deel dan wel oppakken.

11.00

Terug naar kantoor om de reparatie van de dekvloer in te plannen bij de aannemer. Voorbereiding tweede mutatie-inspectie.

12.00

Bezoek aan een woning waar de familie van de overleden bewoner al klaar zit. Alle kamers staan barstensvol spullen, tot aan een stapel bolstaande melkpakken toe. Later blijkt dat er 90 kuub aan spullen moet worden opgehaald. Langzaamaan ontvouwt zich het trieste verhaal van deze invalide en geïsoleerde bewoner. De familie weigert om ook maar iets te doen. Er is geen geld en de erfenis wordt daarom niet aanvaard. Ik moet m'n best doen om fatsoenlijk te blijven, want het is duidelijk dat deze werkzaamheden allemaal 'voor rekening van Woonopmaat' komen. Het grijpt me aan hoe mensen soms met elkaar omgaan en ik lucht m'n hart bij collega's op kantoor.

13.00

Lunch

13.30

Zitten we nog op schema met de aannemers? Ik check alle lopende zaken en zie dat er op één locatie meer tijd nodig is omdat bij het verwijderen van de vloer bleek dat er in de kruipruimte asbest ligt; een stukgeslagen riolering en voor het gemak daar achtergelaten. Ik pas de planning aan en bereid me voor op een volgend huisbezoek.

15.00

We doen als mutatieopzichters, net als de wijkbeheerders, echt moeite om ons in onze bewoners te verdiepen om hen zo goed mogelijk te kunnen bedienen. Ik ga naar een woning die straks wordt bewoond door een jongeman. Ik weet dat hij geen lekkere start heeft gehad, over weinig financiële middelen beschikt en een rugzakje heeft. Ik besluit om de scheve tegels in de tuin van zijn nieuwe woning recht te laten leggen. Dat hoeven wij niet te doen, want de tuin is voor rekening van de bewoners. Ik doe het toch, als kleine handreiking voor een iets betere toekomst. Ziet er toch meteen een stuk knapper uit. Dat vindt mijn collega van de afdeling verhuur ook. Ze is, evenals de bewoner erg blij dat dit is uitgevoerd en ik krijg een complimentje. Geeft een goed gevoel.

16.00

Op weg naar een woning waar de badkamer wordt gerenoveerd en enkele energieverbeterende maatregelen worden getroffen. Alles loopt volgens planning, mooi zo. Het is mijn streven om iedere woning zo goed mogelijk op te leveren, zodat we er de eerste tien à vijftien jaar geen omkijken meer naar hebben.

16.30

Terug op de zaak heb ik enkele enquêtes in mijn mailbox staan. We vragen de nieuwe bewoners namelijk naar hun tevredenheid over de staat van de woning. Gemiddeld scoren we een 8,5 waar een 8 het streven is. We zijn als mutatieopzichters op de goede weg!

17.00

Werkdag zit erop.

COLUMN HUURDERSPLATFORM FIJNE OPSTEKER!

DOOR ANNETTE LEEUW, VOORZITTER

Ik ben een optimistisch mens. Ik bedenk liever oplossingen - voor alles is namelijk een oplossing! - dan dat ik problemen blijf benoemen. Als er iets mis is, vraag ik me altijd af: "Wat kunnen we eraan doen?" Zelf huur ik al vanaf 1983 bij Goed Wonen, één van de voorlopers van Woonopmaat, en laat ik nooit na om het te melden als ik iets niet goed vind. We moeten toch met z'n allen, 9.000 huurders, ervoor zorgen dat we prettig kunnen wonen in een mooie wijk?! Vandaar dat ik me al jaren inzet voor huurdersbelangen.

Ooit als lid van de huurdersbelangenvereniging 'Voor Allen', nu als voorzitter van het Huurdersplatform van Woonopmaat.

Als je je als vrijwilliger inspannt, ben je toch nieuwsgierig of mensen dat op prijs stellen. Kennen mensen het Huurdersplatform? Weten zij wat wij doen?

Waarderen ze dat? Wat vinden zij belangrijk? Vandaar dat we enkele maanden geleden een enquête uitschreven.

We kregen professionele ondersteuning van de landelijke Woonbond en maakten een gedegen vragenlijst, waaruit vijf 'topics' voortkwamen:

- betaalbare huur,
- goed onderhoud,
- schone en veilige leefomgeving,
- energiezuinigheid en de
- jaarlijkse huurverhoging.

Maar liefst 946 mensen (ruim 10% van alle huurders) namen de moeite om te reageren. Dat is voor onderzoeken als dit een hoge respons. Van die 946 gaven 932 huurders ook een toelichting.

Dat varieerde van opmerkingen over lekkende dakgoten, de aanschaf van zonnepanelen, tot 'ik wil graag een ouderenwoning' en 'Ik woon enorm naar

m'n zin!' Een ruime helft kent het Huurdersplatform. Bovendien liet 85% van die respondenten weten dat zij het magazine Thuis in de IJmond waarderen en lezen, en 78% de nieuwsbrief van ons platform. De betrokkenheid van de bewoners is groot en dat is echt een opstecker.

Het leuke is dat nota bene 30 mensen ons via de enquête lieten weten dat ze interesse hebben in een bestuursfunctie bij het Huurdersplatform.

Kijk, dat doet een mens goed! Binnenkort organiseren we een Bewonersavond om de onderzoeksresultaten met de bewoners te delen. Dan nodigen we ook de 30 belangstellenden uit om met hen van gedachten te wisselen over de bestuursvacature.

Annette Leeuw

TIPS IN WONEN

LEID ALS DE BLIKSEM DIE BLIKSEM AF!

We zijn er niet toe verplicht, toch plaatsen we meestal bij gebouwen met meer dan acht verdiepingen bliksemafleiders. In overleg met eigenaren, bewoners en verzekeringsbedrijven wordt per complex bekeken of zo'n veiligheidsvoorziening nodig is. Maar je kunt ook zelf maatregelen treffen om bij onweer ellende te voorkomen. Want ellendig is het, een inslag. En gevaarlijk.

Hoe was de rekensom ook alweer om de afstand tussen jou en de bliksem te bepalen? Het gaat om het aantal seconden tussen de flits en de donder. Deel dat aantal door drie en je hebt de afstand in kilometers. Kom je uit op minder dan tien kilometer, dan is de bliksem gevaarlijk dichtbij. Dan is het zaak om een aantal voorzorgsmaatregelen te treffen.

We zetten ze hier op een rijtje:

- Blijf weg van ramen en deuren. Door een inslag in de buurt kunnen ruiten namelijk springen.

- Haal alle stekkers uit de stopcontacten, want het spanningsveld van de bliksem kan doorslaan naar stekkers en pluggen, waardoor de apparaten onherstelbaar beschadigd kunnen raken. Vergeet niet de stekker van de tv en de vaste telefoon! De standby-functie van de tv is niet afdoende; ook hier moet je de stekker echt uit het stopcontact halen.
- Blijf af van alles wat stroom geleidt: de vaste telefoon, apparaten met een stroomsnoer, de tv-kabel, computers, metalen deuren, waterleidingen en jawel, ook de cv-radiatoren.
- Vermijd een van de belangrijkste stroomgeleiders: water. Ga dus nog niet douchen of in bad, wacht met handen wassen tot na de onweersbui en laat de afwas nog maar even staan.

Je ziet het: hoewel je bij een onweersbui binnen veiliger bent dan buiten, kan er toch nog het een en ander mis gaan. Maar wie deze maatregelen treft, heeft weinig te vrezen.

Bliksemafleider bij de Kweekschool aan de Baanstraat in Beverwijk

ZUIDELIJKE DE BRETAGN

Uit de luidsprekers schalt muziek, kinderen hollen en springen, volwassenen studderden met de barbecue. Zaterdag 6 juli lijkt het wel alsof er aan de Bretagnestraat een zuidelijk feestje gaande is, maar dan gewoon in Heemskerk.

Nadat Marijke van Henten, voorzitter van de bewonerscommissie, het officiële startsein heeft gegeven, gaat het feest los. De enige domper is het weer. Het mag de pret niet drukken. Aan lange picknicktafels schuiven steeds meer mensen aan om zich over te geven aan zomerse gezelligheid.

De bewonerscommissie, bestaande uit vijf vrouwen, heeft aan alles gedacht. Van springkussen, geluidsinstallatie, barbecue, picknicktafels en bellenblaas tot en met de tuinstoelen met comfortabel zitkussentje voor de oudste buurtbewoners. Zij worden persoonlijk van huis opgehaald. Marijke, die doorgaans de troepen aan-

voert, is vanwege een handoperatie geblesseerd. Ze maakt er niet om. Collega's Amanda Keijner, Brigitte Duin Sandra Bouwmeester en Mirjam Telleman nemen haar het werk uit handen. Op hun beurt krijgen zij hulp uit de hele buurt.

Zo was Bertus Kruidenberg er al vroeg. "Doe ik elk jaar, hè. Ik vind het fijn als mijn drie kinderen het op de buurt naar hun zin hebben." Buurtbewoonster Astrid woont dan wel iets verderop, maar sluit zich graag aan: "Hartstikke leuk, zo'n feestje. Door onze buurtpreventiegroep heb ik hier veel mensen leren kennen." Echtgenoot Peter doet de muziek en laat met engelengeduld de kinderen deelnemen aan de karaoke-sessie. De vrouw van Safi uit Afghanistan maakte voor vandaag saffraanrijst met kip. Naast Safi ploft een bonte mix van nationaliteiten op het bankje neer, waaronder zijn Iraakse buurvrouw.

Onder de partytent roosteren Ed uit Thailand en René, Sandra's man, het vlees. Daarnaast wordt ook halal gebarbecued en gekookt. Met iedereen wordt rekening gehouden.

Marijke: "De laatste jaren was de Bretagnestraat stil en uitgestorven. Maar door de komst van veel jonge gezinnen is de buurt weer lekker levendig. Als bewonerscommissie verwelkomen we tegenwoordig alle nieuwelingen met een bloemetje. Dat werkt! We vinden het belangrijk om te weten welk gezicht bij welk huis hoort. Met financiële ondersteuning van het Huurdersplatform organiseren we feesten en kerstvieringen." Amanda, die na het overlijden van haar vader Fred het stokje van hem overnam: "Het gaat om betrokkenheid bij de plek waar je woont. Dat vond mijn vader heel belangrijk, en ik nu ook. Je kunt blijven klagen dat er niets gebeurt, maar je kunt er ook gewoon wat aan doen!"

Fotografie: Heleen Vink

TAFERELEN IN ESTRAAT

BEWONERSCOMMISSIE BRENGT LEVEN IN DE BROUWERIJ

Nadat Thea Limmen van haar gemoeidelijke buurtje aan de Kerkweg naar het appartementencomplex De Zandkraai was verhuisd, moest zij flink wennen. "Wat een anonieme bedoening," vond zij. Het appartement was pico bello, hartje Heemskerk, met zicht op de Laurentiustoren, maar het was er stil en kil. Toch duurde het nog jaren voordat Thea de Bewonerscommissie oprichtte en samen met Martha Rabbers en Wim Klufft hier verandering in aanbracht. Sinds 2014 behartigen zij de bewonersbelangen van alle huurders (38), en doen uiteindelijk veel meer dan dat. Deze commissie zorgt voor leven in de brouwerij, saamhorigheid en sfeer.

Eigenlijk werd hun bewonerscommissie uit nood geboren, vertelt Wim. Na de hevige zomerse buien in 2014 regende het klachten bij Woonopmaat over de schade door overstromingen. Thea: "Iedereen belde apart van elkaar. De verwarring was groot.

Vandaar dat zij aandrongen op de instelling van een bewonerscommissie. Ik wist amper wat zo iets inhield. Eerst die natte boel maar aan kant, dan zien we later wel." Daarna richtte Thea met Martha en de echtgenote van Wim een bewonerscommissie op. Het leuke is: "Je krijgt er een budget bij!" Martha: "We doen alles samen, toch is Thea de motor. Zij regelt met het Huurdersplatform de aanvragen voor gemeenschappelijke voorzieningen. Met de wijkopzichter overleggen we over het beheer. En samen bezoeken we de vergaderingen van het Huurdersplatform."

Thea: "Veel zaken verlopen soepel en spontaan. Van kerstvieringen, barbecues tot en met de koffieochtenden: Martha en ik nemen koffie en kopjes mee, Wim de koek." Martha: "Afgelopen zaterdag nog regelden we spontaan een barbecue en hadden we met de hele club een gezellige avond." Thea: "De binnentuin, onze

trots, bestond eerst alleen uit stenen en struiken. Moet je die bloemenweelde nu zien! Elk jaar dien ik een aanvraag in bij het Huurdersplatform en dan gaan we met z'n drietjes naar Sap om planten te kopen. Wim had nog tuinstoeltjes over en de bankjes kregen we van Woonopmaat. Klaar is Kees!" Wim: "Er zijn wel helpende handen, maar wij drieën trekken de kar. Na het overlijden van mijn vrouw nam ik het stokje over. Als wij niets ondernemen, gebeurt er ook niets." Thea: "Ach, het kost niet veel tijd en je krijgt er een hoop voor terug." Alle drie: "Onze enige wens is nog een overkapping van de binnentuin. Dan kunnen we ook als het regent met z'n allen bij elkaar komen!"

Zelf een bewonerscommissie oprichten?

Ook meepraten over bewonerszaken? Sluit u aan bij een bewonerscommissie in de buurt of van het complex waar u woont. Is er geen commissie? Dan kunt u er zelf een oprichten. Bel of mail met het Huurdersplatform. Zij hebben kennis van zaken, financiën en kunnen u ondersteunen. Spreekuur: iedere woensdag van 9.30 tot 11.30 uur: 0251-245285; of via e-mail: Huurdersplatformwom@hetnet.nl.

PUZZEL

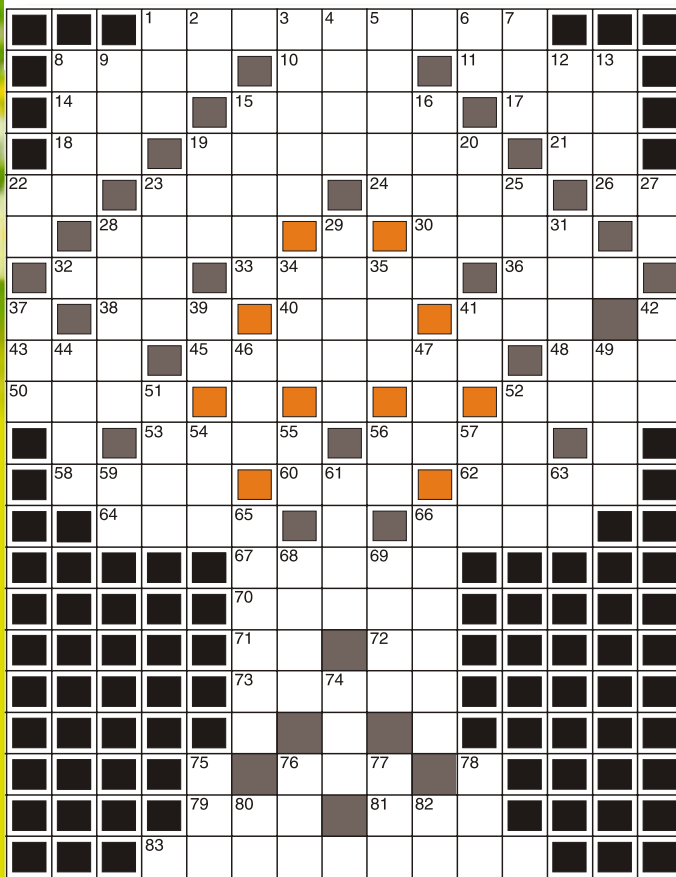
De oplossing van de puzzel van de vorige uitgave was:
Het zit weer tegen op de A9

Deze keer zijn de prijzen gewonnen door:

1e prijs vvv cadeaubon van € 25,-: **Mw F. Postma, Wijk aan Zee**

2e prijs vvv cadeaubon van € 20,-: **J.G. van Leeuwen, Beverwijk**

3e prijs vvv cadeaubon van € 15,-: **Mw W. van Oijen, Heemskerk**

HORIZONTAAL

1 eetbare paddenstoel - 8 opperste der Griekse goden - 10 vogel - 11 brandbaar koord - 14 boom - 15 buitenhuis - 17 Engelse titel - 18 de onbekende - 19 enkelvoudige stof - 21 Franse N.V. - 22 klein kind - 23 opschik - 24 gerecht - 26 monnikskleed - 28 luchtig gebak - 30 snoepgoed - 32 hevig - 33 tuinkamer - 36 vochtig - 38 gelofte - 40 leeuw (astrologie) - 41 kunstproduct - 43 oude vochtmaat - 45 klaarblijkelijk - 48 steuntouw - 50 kaartterm - 52 bewaarplaats - 53 plaats - 56 boom - 58 slot - 60 Europeaan - 62 toespraak - 64 bloedvat - 66 speelkaart - 67 laan - 70 rijgsnoer - 71 ten bedrage van - 72 Nederlands - 73 lijfwacht - 76 hevig - 79 steen - 81 schraal - 83 boom.

VERTICAAL

1 wedstrijdbeker - 2 verbrandingsrest - 3 plaats in Duitsland - 4 stengel - 5 niets uitgezonderd - 6 oude lengtemaat - 7 ongebonden - 8 toonbank van een café - 9 telwoord - 12 muurholte - 13 schop - 15 voedsel - 16 positieve elektrode - 19 boom - 20 voorzetsel - 22 bolgewas - 23 volksoverlevering - 25 overzetvaartuig - 27 dun - 28 kleur - 29 plaats in Noord-Brabant - 31 Italiaanse deegwaren - 34 bijbelse figuur - 35 strafwerktuig - 37 kledingstuk - 39 lidwoord - 41 etage - 42 baardje - 44 sierplant - 46 op grote afstand - 47 drinkbakje - 49 verbond - 51 deel van het gelaat - 52 deel van een trap - 54 lofdicht - 55 dat is - 56 de oudere - 57 vlaktemaat - 59 dierengeluid - 61 verdikte huid - 63 titel - 65 verwoesting - 66 bewaker van een kudde - 68 geliefde van Zeus - 69 zwemvogel - 74 hert - 75 in orde - 76 vuur, brand - 77 gestold vleesnat - 78 groente - 80 Europese Unie - 82 en andere.

29	82	49	79	69	36	72	53	54	13	37	6
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---

PUZZEL MEE

Schrijf de oplossing van deze puzzel op een briefkaart en stuur die vóór 1 november 2019 naar:

**Redactie Thuis in de IJmond, Postbus 20, 1960 AA Heemskerk,
of mail naar: puzzel@woonopmaat.nl.**

> Vergeet niet naam, adres en woonplaats te vermelden. Maximaal 1 inzending per adres.

WOON OP MAAT

BELANGRIJKE ADRESSEN EN TELEFOONNUMMERS

Callcenter Woonopmaat

Voor al uw reparatieverzoeken en het melden van storingen:
Telefoon: 0900 256 0100 (U betaalt alleen uw gebruikelijke belkosten. Wij brengen geen extra kosten in rekening.)
of www.woonopmaat.nl

Kantoor Woonopmaat

Jan Ligthartstraat 5
1965 BE Heemskerk
Telefoon: (0251) 256 010
www.woonopmaat.nl
post@woonopmaat.nl

Openingstijden:
maandag t/m vrijdag 09.00-17.00 uur

Huurdersplatform Woonopmaat

Van der Hoopstraat 76
1945 TT Beverwijk

Telefoon: (0251) 245 285
huurdersplatformwom@hetnet.nl

Spreekuur:
iedere woensdag 09.30-11.30 uur

COLOFON

Coverfoto
Heleen Vink

Redactionele realisatie
Woonopmaat

Met medewerking van
Heleen Vink
Tekstbureau Zonneveld & Thöne

Vormgeving
Renée Duin

Thuis in de IJmond
Verschijnt drie keer per jaar, is een uitgave van Woonopmaat en bestemd voor huurders. Aan publicaties kunnen geen rechten worden ontleend. Het overnemen van artikelen is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

ALBERT DE VEER

VAN KOOP- NAAR HUURWONING

Omdat Albert de Veer (47) op een gegeven moment geen trappen meer kon lopen, moesten hij en zijn vrouw Wendy op zoek naar een appartement met lift. De Heemskerkse eengezinswoning werd verruild voor een koopappartement van Woonopmaat aan de Dellaertlaan in Beverwijk. "Een leuke buurt, lekker centraal én dichtbij mijn ouders." Maar Alberts gezondheid ging helaas verder achteruit en de benodigde woningaanpassingen werden te kostbaar. "Woonopmaat bood ons toen deze huurwoning op het Frank Sinatra plein aan, gelukkig in dezelfde buurt. Binnen één uur moesten we beslissen, want aangepaste woningen zijn zeer schaars."

Sinds maart van dit jaar trachten Albert en Wendy hun leventje weer op orde te krijgen. "Het waren hectische tijden, met de verhuizing en een spoedopname in het ziekenhuis", zegt Albert. "Inmiddels willen wij hier nooit meer weg. Hier werd de brancard gewoon naast m'n bed gezet toen ik moest worden opgenomen. Daar was in het vorige appartement geen ruimte voor. Je wilt niet weten hoeveel rust dat geeft, samen met al die andere voorzieningen. Bovendien zijn de bewoners van dit complex gemoedelijk en behulpzaam, echt grandioos."

Gezellig

"Als het even kan, ga ik me weer inzetten voor de bewoners. Net zoals ik deed op de Dellaertlaan. Ik was lid van de technische bewonerscommissie van de Vereniging van Eigenaren (VVE) en hield me met alle onderhoudsklussen bezig. Heel gezellig! Woonopmaat betreft de bewoners écht bij de planning en de uitvoering. Dat menselijk contact is superbelangrijk als je niet meer kunt werken en in een rolstoel bent beland. Sociaal isolement ligt dan op de loer. De mensen van Woonopmaat zijn begripvol en behulpzaam. Je hebt dan al snel weer het gevoel ergens bij te horen; je bent weer van nut!"

"Het verschil tussen een koop- of huurwoning zit 'm vooral in hoe je met je huis omgaat. In een huurwoning ben je voorzigtiger met het aanbrengen van veranderingen. Het is nu eenmaal niet jouw eigendom. Maar dat weegt niet op tegen de voordelen; nu is alles aan mijn behoeften aangepast. De gezelligheid die de VVE-werkzaamheden met zich mee brachten, komt straks wel weer terug als ik misschien het buurtcomité ga versterken. En als Woonopmaat een klus heeft, zeg ik echt geen nee. Kom maar op!"